> Nie jadłem smacznego chleba, mięsa i wina nie brałem do ust, i nie namaszczałem się olejkiem, aż się wypełniły trzy tygodnie.
>
> *— Daniela 10:3*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: post, jedzenie, wino

Interpretacja:
Księga Daniela jest częścią Starego Testamentu i uchodzi za jedno z najważniejszych dzieł literatury żydowskiej oraz chrześcijańskiej. W tym kontekście szczególne znaczenie ma werset 10,3, który ukazuje postawę proroka *Daniela* wobec trudnej sytuacji oraz praktykę postu.

Werset ten stanowi fragment opisu niebiańskiego objawienia, jakiego doświadczył Daniel i podczas którego otrzymał szereg Bożych przesłań. Post Daniela trwał trzy tygodnie; w tym czasie prorok powstrzymywał się od spożywania wykwintnych potraw, mięsa i wina, a także od używania olejków do namaszczania ciała. Praktyka ta jest powszechna w kulturze żydowskiej i polega na wyrzeczeniu się pewnych przyjemności w celu osiągnięcia głębszej więzi z Bogiem.

Dlaczego Daniel pościł przez trzy tygodnie?

Według przekazu biblijnego Daniel spędził około trzech lat na wygnaniu w Babilonie. W 10. rozdziale Księgi Daniela prorok modli się do Boga, prosząc o większą mądrość i zrozumienie Bożych planów wobec Jego ludu. Choć Bóg odpowiada natychmiast, Daniel decyduje się na trzytygodniowy post, aby wypełnić Bożą wolę i przygotować się na przyjęcie Bożych przesłań.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i doświadczonych, ale bezbożni będą postępować bezbożnie. Żaden bezbożny nie zrozumie, ale mądrzy zrozumieją.
>
> *— Daniela 12:10*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: oczyszczenie, grzech, zrozumienie, mądrość, czasy ostateczne

Interpretacja:
Księga Daniela opisuje wizje proroka dotyczące czasów ostatecznych i nadchodzących sądów. Werset ten mówi o oczyszczeniu i odnowie wielu ludzi, podczas gdy niegodziwi trwają na drodze grzechu. Choć koncepcja ta może wydawać się zawiła, możemy wiele się z niej nauczyć i zastosować te lekcje w naszym codziennym życiu.

Oczyszczenie i odnowa

Księga *Daniela 12:10* mówi o oczyszczeniu i odnowie wielu osób, wskazując na czas, w którym wielu porzuci złe drogi i zbliży się do Boga. Można to rozumieć nie tylko jako oczyszczenie fizyczne, ale także duchowe – jako usunięcie wszystkiego, co oddziela nas od Boga, i zwrócenie się ku Niemu. Oczyszczenie wiąże się z wyeliminowaniem wszelkich szkodliwych nawyków, myśli i czynów.

Oczyszczenie i odnowę można postrzegać jako proces uświęcenia, w którym *Duch Święty* działa w nas, upodabniając nas *do Chrystusa*. Nie dzieje się to z dnia na dzień; jest to raczej ciągły proces, który należy pielęgnować każdego dnia. W naszej wędrówce wiary ważne jest, aby analizować swoje postępowanie i podejmować kroki w celu naprawienia

tego, co oddala nas od Boga.

Niegodziwi będą nadal grzeszyć

Ten sam werset wspomina o niegodziwych, którzy będą trwać w grzesznym postępowaniu. Choć można ulec pokusie osądzania innych lub potępiania tych, którzy nie postępują zgodnie ze Słowem Bożym, warto pamiętać, że wszyscy jesteśmy grzesznikami potrzebującymi Bożej łaski. Możemy uczyć się modlić za tych, którzy jeszcze nie poznali prawdy, i dawać im dobry przykład własnym postępowaniem.

Zrozumienie dostępne dla nielicznych

Werset ten stwierdza również, że tylko mądrzy zrozumieją. Można to rozumieć dwojako: z jednej strony, osoby oddane wierze i szczerze dążące do zrozumienia *Słowa Bożego* będą w stanie to uczynić. Z drugiej strony, może to również wskazywać, że tylko ci, którym dane zostało Boże zrozumienie, będą w stanie pojąć Boży plan.

Przypomina nam to wszystkim, by nie polegać wyłącznie na własnej mądrości i zrozumieniu, lecz dążyć do nieustannego dialogu z Bogiem poprzez modlitwę i rozważanie Jego Słowa. Musimy być otwarci na przyjęcie Bożego rozeznania, które może pochodzić jedynie z Bożej mądrości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On objawia rzeczy głębokie i ukryte, wie, co jest w ciemności, a światłość z nim mieszka.
>
> *— Daniela 2:22*

Książka: Stary Testament / Daniela

Tematy: Wszechmocny, zlo, Bog, Światło, grzech

Interpretacja:
Werset *Daniela 2:22* mówi o Bożej zdolności do odsłaniania tego, co w naszym życiu głębokie i ukryte. Bóg jest ściśle związany ze wszystkim, co nas otacza, w tym z naszymi najgłębszymi emocjami i uczuciami. *Jako nasz Stwórca* potrafi On ujawnić to, co nas trapi, nawet gdy sprawy wydają się spowite najgłębszą tajemnicą.

Boża Mądrość

Boża mądrość jest nieskończenie bogata i hojna; pomaga nam podejmować mądre i sprawiedliwe decyzje. Boże objawienie przejawia się w różnych aspektach naszego życia, inspirując nas do dalszego działania. W tym świetle musimy zawsze ufać Bogu – On jest naszym ostatecznym przewodnikiem.

Refleksja i codzienne życie

Często znajdujemy się w sytuacjach, których nie potrafimy zrozumieć – w chwilach niepewności i udręki. Może się wydawać, że wszystko spowija mrok i że nie ma żadnego rozwiązania. Jednak wiara w Boga zapewnia nas, że nie jesteśmy sami. On jest zawsze blisko – jako światło, które rozjaśnia nasze życie i rozprasza ciemność.

W wielu kulturach znane jest powiedzenie, że gdy zamykają się jedne drzwi, Bóg otwiera okno. Oznacza to, że nawet gdy nie widzimy rozwiązania, zawsze istnieje wyjście – nowa szansa na podniesienie się i dalszą drogę. Bóg ukazuje nam światło, prowadząc nas ku prawdzie oraz ku temu, co przynosi pokój i szczęście.

Bóg dał poznać swoją zdolność do odsłaniania tego, co w naszym życiu ukryte. Gdy trwamy w ciemności, On jest naszym światłem, przewodnikiem i obrońcą. Jest z nami zawsze, w każdej chwili naszego życia; wystarczy tylko Mu zaufać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ciebie, Boże moich ojców, wysławiam i chwalę za to, że dałeś mi mądrość i moc, że oznajmiłeś mi teraz to, o co cię prosiliśmy. Oznajmiłeś nam bowiem sen króla.
>
> *— Daniela 2:23*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: chwala, Modlitwa, mądrość, adoracja

Interpretacja:
Księga *Daniela* znajduje się w części Starego Testamentu zwanej „Pismami”. Jej drugi rozdział opisuje sen babilońskiego króla *Nabuchodonozora*, który wprawił go w głęboki niepokój. Król nie potrafił jednak przypomnieć sobie ani samego snu, ani jego znaczenia. Wezwał więc wszystkich mędrców i wróżbitów swego królestwa, by wyjaśnili sens tego snu, lecz nikomu się to nie udało. Wówczas Daniel, Hebrajczyk przebywający na wygnaniu w Babilonie, wystąpił, by rozwiązać tę zagadkę.

Daniel dziękuje Bogu

Werset 23 stanowi część modlitwy, którą Daniel zaniósł do Boga po tym, jak Pan objawił mu znaczenie królewskiego snu. W modlitwie tej Daniel dziękuje Bogu za Jego mądrość i moc, a także za to, że pozwolił mu poznać sprawę dotyczącą króla. Werset ten ukazuje wdzięczność i pokorę Daniela wobec Boga za wszystko, czego On dla niego dokonał.

Znaczenie mądrości i mocy

Mądrość i moc to dwie cechy często wymieniane w Biblii obok siebie. Mądrość oznacza zrozumienie i wiedzę zdobyte dzięki doświadczeniu oraz refleksji, podczas gdy moc odnosi się do zdolności podejmowania odważnych, sprawiedliwych działań i decyzji. Obie te cechy są niezbędne do osiągnięcia życiowego powodzenia i podobania się Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A teraz ja, Nabuchodonozor, chwalę, wywyższam i wysławiam Króla niebios, którego wszystkie dzieła są prawdą, a jego ścieżki sprawiedliwością, a tych, którzy postępują w pysze, może on poniżyć.
>
> *— Daniela 4:37*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: pokora, duma, sprawiedliwosc, adoracja

Interpretacja:
Księga Daniela opisuje życie człowieka wiernego Bogu pośród wrogiego otoczenia. *Daniel* został uprowadzony do niewoli babilońskiej wraz ze swoimi przyjaciółmi: *Szadrakiem, Meszakiem i Abed-Nego*. Musieli oni tam stawić czoła społeczeństwu, które nie uznawało Pana za Boga. W czwartym rozdziale król *Nabuchodonozor* ma niepokojący sen i prosi Daniela o jego wyjaśnienie.

We śnie Nabuchodonozor ujrzał ogromne drzewo, które rosło i rozprzestrzeniało się po całej ziemi, dając cień rzeszom ludzi i stanowiąc źródło pożywienia dla wszelkiego rodzaju stworzeń. Jednak anioł ściął to drzewo, pozbawiając je liści i gałęzi, co sprawiło, że zwierzęta uciekły. Następnie anioł zwrócił uwagę na króla, który przemienił się w bestię i przez pewien czas żył wśród zwierząt.

Daniel zinterpretował sen, wyjaśniając, że drzewo symbolizowało samego Nabuchodonozora, który wywyższał się, zapominając, że wszystko, co posiadał, pochodziło od Boga. Co więcej, oznajmił, że Bóg tymczasowo odbierze mu królestwo, aby

nauczył się żyć w pokorze.

Jakiś czas później proroctwo się spełniło: król popadł w obłęd i żył jak zwierzę. Ostatecznie jednak Nabuchodonozor uznał Boga ludu Daniela za Króla Niebios i oddał Mu chwałę – co opisano w *wersecie 34*., który tu rozważamy.

Wszystkie Jego dzieła są prawdziwe, a drogi sprawiedliwe

Nabuchodonozor wielbi *Króla Niebios*, ponieważ w końcu uświadamia sobie, że wszystkie Jego dzieła są prawdziwe i sprawiedliwe. To wyznanie pokazuje, że choć król buntował się przeciwko Bogu Izraela, uznał istnienie Istoty Najwyższej, która panuje nad wszystkim, co dzieje się na świecie.

Co więcej, stwierdzenie to uznaje suwerenność Boga i poddaje wszystko Jego władzy. Choć okoliczności mogą czasem wydawać się negatywne i niesprawiedliwe, możemy ufać, że Bóg panuje nad sytuacją, a Jego dzieła są prawdziwe i drogi sprawiedliwe.

Kluczem jest pokora

Werset ten uczy nas również, jak ważne jest życie w pokorze. Nabuchodonozor był potężnym królem, który szczycił się swoimi osiągnięciami, lecz ostatecznie zrozumiał swój błąd i ukorzył się przed Bogiem.

Pokora jest niezwykle ważną cnotą w życiu chrześcijanina. Pomaga nam to dostrzec nasze uzależnienie od Boga i to, jak bardzo Go potrzebujemy. Życie w pokorze nie oznacza braku celów czy rezygnacji z dążenia do samodoskonalenia. Oznacza raczej uznanie, że wszystko, co posiadamy i czym jesteśmy, pochodzi od Boga, a Jego wola powinna zawsze wyznaczać nam kierunek.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zgrzeszyliśmy, dopuściliśmy się nieprawości, postępowaliśmy niegodziwie i zbuntowaliśmy się, odstępując od twoich przykazań i praw.
>
> *— Daniela 9:5*

Książka: Stary Testament / Daniela
Tematy: wyznanie grzechu, prawo, grzech

Interpretacja:
Werset *Daniela 9:5* może wydawać się prostym wyznaniem grzechu. W rzeczywistości jednak stanowi on głębokie stwierdzenie na temat natury ludzkiej oraz relacji między ludzkością a Bogiem.

Grzech jako zdrada Boga

W tym wersecie *Daniel* zaczyna od przyznania, że ludzie zgrzeszyli, dopuścili się nieprawości, postępowali niegodziwie, zbuntowali się i odwrócili od Bożych przykazań. Istotne jest, że we wszystkich tych stwierdzeniach używa on liczby mnogiej. Sugeruje to, że Daniel nie jest osamotniony w swoim wyznaniu; przemawia on w imieniu całego ludu Izraela – a co za tym idzie, całej ludzkości.

Grzech jest tu postrzegany jako zdrada Boga. Zboczenie z Bożych dróg oznacza oddalenie się od samego źródła życia i prawdy. Grzech nie jest jedynie zdradą Boga, lecz także zdradą nas samych; odwracając się od Boga, tracimy z oczu nasz cel i naszą tożsamość.

Znaczenie wyznawania grzechów

Choć przyznawanie się do błędów i wyznawanie grzechów bywa trudne, stanowi ono kluczowy element naszej relacji z Bogiem. Wyznanie grzechu pomaga nam dostrzec, jak bardzo potrzebujemy Boga, oraz skłania do szukania Jego przebaczenia i łaski. Dopiero gdy potrafimy uznać swój grzech, możemy otrzymać przebaczenie i uzdrowienie.

Wyznawanie grzechów uświadamia nam również, jak bardzo potrzebujemy innych ludzi. Dzięki wyznaniu zaczynamy rozumieć, że nie wszystko jesteśmy w stanie zrobić sami. Potrzebujemy pomocy i wsparcia innych – zwłaszcza tych, którzy podzielają naszą wiarę i mogą nam pomóc w duchowym wzroście.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*